

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า พ.ศ.
นางสาววรรณวิภา ไ้สน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติบ้านาณูพื้นฐานถ้วนหน้า พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยบ้านาณูพื้นฐานถ้วนหน้า

๒.๒ เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๘ ได้บัญญัติให้บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ และหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๑ ได้บัญญัติให้รัฐพึงช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุคนพิการ ผู้ยากไร้ และด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีระบบบ้านาณูเพื่อเป็นหลักประกันทางรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหลายระบบ ที่รัฐดำเนินการเพื่อจ่ายเป็นรายได้รายเดือนไปตลอดช่วงชีวิตของผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เป็นการใช้จ่ายเงินจากงบประมาณในหลายรูปแบบคือการจ่ายเป็นเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุทุกคน การจ่ายเป็นเงินบำนาญพื้นฐานข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น การสมทบเข้ากองทุนบำนาญข้าราชการ กองทุนของครูโรงเรียนเอกชน กองทุนการออมแห่งชาติ นอกจากนี้ รัฐยังบังคับให้นายจ้างและลูกจ้างร่วมจ่ายเข้าในกองทุนบ้านาณูภายใต้กฎหมายประกันสังคมสำหรับประชาชนทุกคน การมีหลักประกันทางรายได้เมื่อสูงอายุถือว่าเป็นสิทธิที่จำเป็นและต้องมีจำนวนที่เพียงพอ เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยรัฐต้องจัดให้มีบ้านาณูพื้นฐานแบบถ้วนหน้า ให้ประชาชนที่มีอายุหกสิบปีทุกคนด้วยสิทธิที่เสมอกัน ภายใต้หลักการสวัสดิการเป็นสิทธิอันพึงมีของประชาชน ที่มีใช้เป็นหน้าที่ของรัฐในการสงเคราะห์ ไม่มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำกันในระหว่างประชากรอาชีพต่างๆ ทั้งนี้ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบ้านาณูพื้นฐานถ้วนหน้าเพื่อเป็นบ้านาณูพื้นฐานเป็นหลักประกันรายได้สำหรับผู้สูงอายุทุกคน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาววรรณวิภา ไหมสน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

กำหนดให้บุคคลที่มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุหกสิบปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับบำนาญพื้นฐานแบบถ้วนหน้าเป็นเงินรายเดือน เพื่อเป็นหลักประกันรายได้ โดยมีอัตราการจ่ายเงินบำนาญไม่ต่ำกว่าสามพันบาทต่อเดือน เพื่อให้เพียงพอ และเหมาะสมต่อการดำรงชีพอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ไม่ให้เกิดความแตกต่างและเหลื่อมล้ำ ซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ตัดสิทธิประโยชน์ของบุคคลที่ได้รับบำนาญตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น หรือตามมติคณะรัฐมนตรี

กำหนดให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่มาจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเหมาะสมและเป็นไปตามสัดส่วน โดยให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย เสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินระบบบำนาญต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ จัดทำแผนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า พิจารณออนุมัติแผนงบประมาณประจำปี กำหนดระเบียบและวิธีการจ่ายบำนาญ ตลอดจนติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบพร้อมรายงานการประเมินผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรี และสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่งตั้งคณะกรรมการ รับและพิจารณาเรื่องราวร้องเรียนเกี่ยวกับการรับเงินบำนาญ รวมถึงการสรรหา และแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า

กำหนดให้มีสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า (สบน) เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้กำกับของกระทรวงการคลัง โดยมีหน้าที่และอำนาจ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า จัดทำงบประมาณบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้ารายปี และงบประมาณบริหารจัดการสำนักงาน เพื่อเสนอคณะกรรมการอนุมัติและรัฐสภาพิจารณา บริหารจัดการระบบการจ่ายบำนาญ จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ จัดทำฐานข้อมูลระบบบำนาญกลาง รวมถึงปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

กำหนดให้มีกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ประกอบด้วย เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาล เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้ เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมาย ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน โดยให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าบริหารกองทุน

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงการคลัง
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. กระทรวงแรงงาน
๔. กรมบัญชีกลาง
๕. สำนักงบประมาณ
๖. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๗. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

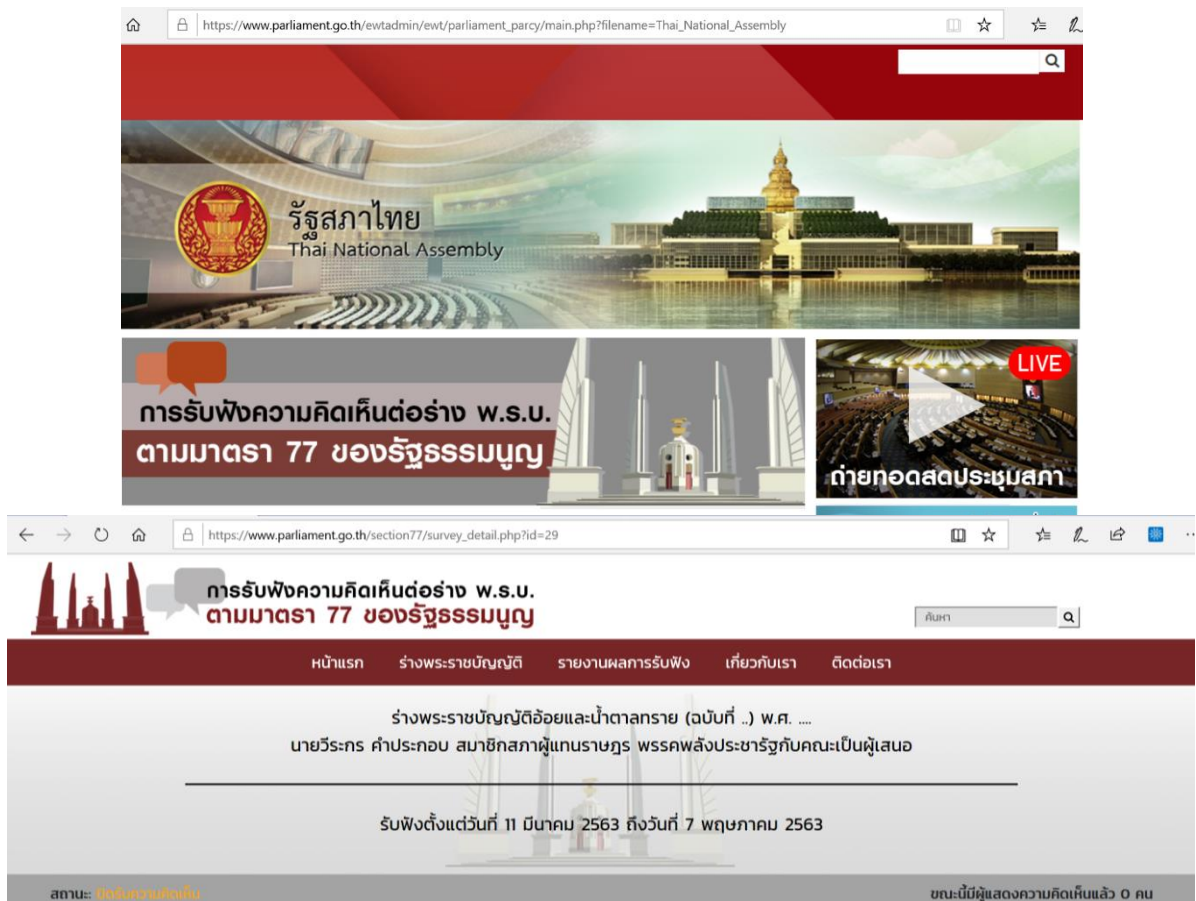
๑. สมควรกำหนดให้มีบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าหรือไม่
๒. สมควรกำหนดให้บุคคลที่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีอายุหกสิบปีขึ้นไป ได้รับบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าโดยไม่ตัดสิทธิประโยชน์ของบุคคลที่ได้รับบำนาญตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นหรือไม่
๓. สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
๔. สมควรกำหนดให้มีสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า (สบถ.) เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลให้อยู่ภายใต้กำกับกระทรวงการคลังโดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
๕. สมควรกำหนดให้มีกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าเป็นหน่วยงานของรัฐ และมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
๖. สมควรให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้ามีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น รับฟังตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๑๑๗ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. กระทรวงการคลัง
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. กระทรวงแรงงาน
๔. กรมบัญชีกลาง
๕. สำนักงานงบประมาณ
๖. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๗. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๒๕๔ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน

๖ ราย ประกอบด้วย

๑. กระทรวงการคลัง
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. กระทรวงแรงงาน
๔. กรมบัญชีกลาง
๕. สำนักงานงบประมาณ
๖. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นราย ๖ ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑. สมควรกำหนดให้มีบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การมีบำนาญพื้นฐาน ทำให้ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และถือเป็นสิทธิพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับอย่างเท่าเทียม เพื่อให้มีหลักประกันในชีวิตของผู้สูงอายุ ให้มีรายได้ที่สัมพันธ์กับรายจ่าย และค่าครองชีพในปัจจุบัน อีกทั้งประชาชนทุกคนเป็นผู้จ่ายภาษีและมีส่วนในการพัฒนาประเทศ ซึ่งรัฐมีหน้าที่จัดสวัสดิการและดูแลอย่างเหมาะสม (ประชาชน) เห็นด้วยในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติ	การกำหนดให้มีระบบบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า จะทำให้เกิดภาระผูกพันงบประมาณในอนาคตเพิ่มขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อฐานะทางการคลังของประเทศในระยะยาว ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลได้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุซึ่งเป็นบุคคลสัญชาติไทยที่มีอายุหกสิบปีขึ้นไป โดยยกเว้นผู้ที่ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และรัฐจัดโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
บำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า พ.ศ. เนื่องจากการสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และมีระบบฐานการเงินที่ยั่งยืน ตลอดจนเป็นการสร้างรายได้และหลักประกันที่เป็นธรรมและทั่วถึง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) เห็นด้วยกับหลักการในการมีบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า จะได้เป็นหลักประกันทางรายได้ให้กับผู้สูงอายุในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงแรงงาน)	ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น นอกจากนี้ อยู่ระหว่างพิจารณานำเสนอร่างกฎหมายจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ เพื่อเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับเพื่อให้แรงงานในระบบมีการออมเพิ่มเติมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีรายได้หลังเกษียณอย่างเพียงพอแล้ว (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ร่างพระราชบัญญัติบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้ามีหลักการเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาว่าการจ่ายบำนาญแห่งชาติมีความซ้ำซ้อนกับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกฎหมายหลักที่จัดสวัสดิการดูแลและให้ความช่วยเหลือคุ้มครองแก่ผู้สูงอายุไว้ครอบคลุมทุกอย่างแล้ว การเสนอให้มีร่างพระราชบัญญัติขึ้นใหม่มีหลักเกณฑ์อย่างเดียวกันที่ใช้บังคับอยู่แล้วในปัจจุบันจึงไม่มีความจำเป็น(กรมบัญชีกลาง) รัฐได้จัดให้มีระบบบำนาญสำหรับเป็นหลักประกันรายได้ให้กับผู้สูงอายุในหลายรูปแบบ อาทิ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนประกันสังคม การมีระบบบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ที่กำหนดให้จ่ายเงินรายเดือนเป็นบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าให้แก่บุคคลที่มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในอัตราไม่ต่ำกว่าสามพันบาทต่อเดือนตามดัชนีราคาผู้บริโภค ที่กำหนดโดยกระทรวงพาณิชย์ โดยให้สิทธิของบุคคลที่ได้รับบำนาญตามกฎหมายอื่น เป็นการจ่ายเงินบำนาญซ้ำซ้อน ซึ่งเป็นภาระต้องงบประมาณของประเทศ การตรากฎหมายดังกล่าว จะต้องพิจารณาความคุ้มค่า ต้นทุน และผลประโยชน์ เสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ (สำนักงบประมาณ) การกำหนดให้มีระบบบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าจะทำให้เกิดภาระผูกพันงบประมาณในอนาคตที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อฐานะทางการคลังของประเทศในระยะยาว (กระทรวงการคลัง)

ประเด็นที่ ๒. สมควรกำหนดให้บุคคลที่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีอายุหกสิบปีขึ้นไป ได้รับบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า โดยไม่ตัดสิทธิประโยชน์ของบุคคลที่ได้รับบำนาญตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
บำนาญพื้นฐานควรจัดให้เป็นสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุทุกคน แต่ควรพิจารณาจากคุณสมบัติและความเหมาะสมเฉพาะราย ซึ่งหากเป็นข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ที่ได้รับบำเหน็จบำนาญจากกฎหมายอื่นอยู่แล้ว บุคคลดังกล่าวข้างต้นไม่ควรได้รับบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ เพื่อไม่เกิดการจ่ายเงินที่ซ้ำซ้อน (ประชาชน) เห็นด้วยกับหลักการที่ให้บุคคลที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปได้รับบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ถือเป็นหลักประกันทางรายได้ที่มั่นคงขึ้น (กระทรวงแรงงาน)	การกำหนดให้บุคคลที่มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุหกสิบปีขึ้นไป ได้รับบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า โดยไม่ตัดสิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามกฎหมายอื่น โดยมีอัตราการจ่ายบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าไม่ต่ำกว่าสามพันบาทต่อเดือน ควรพิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นภาระด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณของประเทศจะเพิ่มขึ้น ซึ่งประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ ๒๘ ของประชากรทั้งหมด ซึ่งจะมีภาระทางการเงินเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายทางด้านงบประมาณของประเทศ ซึ่งอาจต้องกำหนดเงื่อนไขหรือคุณสมบัติของผู้สูงอายุที่จะได้รับสิทธิตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) รัฐได้จัดให้มีระบบบำนาญสำหรับเป็นหลักประกันรายได้ให้กับผู้สูงอายุในหลายรูปแบบ อาทิ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนประกันสังคม การมีระบบบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ที่กำหนดให้จ่ายเงินรายเดือนเป็นบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าให้แก่บุคคลที่มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในอัตราไม่ต่ำกว่าสามพันบาทต่อเดือนตามดัชนีราคาผู้บริโภค ที่กำหนดโดยกระทรวงพาณิชย์ โดยไม่สิทธิของบุคคลที่ได้รับบำนาญตามกฎหมายอื่น เป็นการจ่ายเงินบำนาญซ้ำซ้อน ซึ่งเป็นภาระต่องบประมาณของประเทศ การตรากฎหมายดังกล่าว จะต้องพิจารณาความคุ้มค่า ต้นทุน และผลประโยชน์ เสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ (สำนักงานงบประมาณ) การกำหนดให้มีระบบบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าจะทำให้เกิดภาระผูกพันงบประมาณในอนาคตที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อฐานะทางการคลังของประเทศในระยะยาว ปัจจุบันรัฐบาลได้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุอยู่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	แล้ว ประกอบกับมีโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับจ่ายสินค้าอุปโภคบริโภค รวมถึงได้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสมทบให้สมาชิกในระบบบำนาญบำนาญตามกฎหมายอื่น เช่นกองทุนประกันสังคม กองทุนการออมแห่งชาติ นอกจากนี้ กระทรวงการคลังอยู่ระหว่างพิจารณานำเสนอร่างกฎหมายจัดตั้งกองทุนบำนาญแห่งชาติ ซึ่งมีหลักการทำเดียวกับร่างพระราชบัญญัติบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า (กระทรวงการคลัง)

ประเด็นที่ ๓. สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การมีคณะบุคคลที่เป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการ เพื่อร่วมเสนอแนะ ให้ความเห็นที่มาจากหลากหลายภาคส่วน มีการติดตาม ตรวจสอบ ถ่วงดุลให้เกิดความโปร่งใส ให้ความคุ้มครอง กำกับดูแล ให้เกิดประสิทธิภาพ (ประชาชน) เห็นด้วยที่คณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ควรประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ (กระทรวงแรงงาน)	การให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า มีความซ้ำซ้อนกับแนวทางของกระทรวงการคลังในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับบำนาญบำนาญในภาพรวมของประเทศ ซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำนาญบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบำนาญบำนาญแห่งชาติ (คนบ.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกัน(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกฎหมายหลักที่จัดสวัสดิการดูแลและให้ความช่วยเหลือคุ้มครองแก่ผู้สูงอายุไว้ครอบคลุมทุกอย่างแล้ว มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติและกรมกิจการผู้สูงอายุเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ดำเนินงาน จึงไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการและหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ (กรมบัญชีกลาง) การกำหนดให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า และให้มีการจัดตั้งสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า (ส.บ.ถ) ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลัง ตลอดจนจัดตั้งกองทุนบำนาญ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	พื้นฐานถ้วนหน้า ตามร่างมาตรา ๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ เป็นการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติการปรับสมดุลและพัฒนาาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดเล็กลง และเหมาะสมกับภารกิจเพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนใช้จ่ายงบประมาณ อีกทั้ง อำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกับกองทุนผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ (สำนักงบประมาณ) การกำหนดให้มีคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าและประสานงานการบูรณาการข้อมูลของระบบบำนาญข้อมูลของระบบบำนาญทุกระบบ มีความซ้ำซ้อนกับแนวทางของกระทรวงการคลังในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับบำนาญบำนาญในภาพรวมของประเทศ ซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกัน (กระทรวงการคลัง)

ประเด็นที่ ๔. สมควรกำหนดให้มีสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า (สบท.) เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลให้อยู่ภายใต้กำกับกระทรวงการคลังโดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เพื่อให้มีหน่วยงานหลักในการดูแลรับผิดชอบและมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลเรื่องบำนาญพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ(ประชาชน) เนื่องจากกระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณ (กระทรวงแรงงาน)	สมควรให้หน่วยงานเอกชนดูแลในการบริหารกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ (ประชาชน) พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกฎหมายหลักที่จัดสวัสดิการดูแลและให้ความช่วยเหลือคุ้มครองแก่ผู้สูงอายุไว้ครอบคลุมทุกอย่างแล้ว มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติและกรมกิจการผู้สูงอายุเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ดำเนินงาน จึงไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการและหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ (กรมบัญชีกลาง) การกำหนดให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า และให้มีการจัดตั้งสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	หน้า (สภ) ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลัง ตลอดจนจัดตั้งกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ตามร่าง มาตรา ๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ เป็นการจัดตั้ง หน่วยงานขึ้นใหม่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการดำเนินการตาม ยุทธศาสตร์ชาติการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐที่เน้นให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดเล็กลง และเหมาะสมกับภาระกิจเพื่อไม่ให้เป็นการค่าใช้จ่าย งบประมาณ อีกทั้ง อำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกับกองทุน ผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ (สำนักงานประมาณ)

ประเด็นที่ ๕. สมควรกำหนดให้มีกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าเป็นหน่วยงานของ รัฐ และมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สมควรให้มีกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ขึ้นตรงกับรัฐบาลและ ตรวจสอบได้ ซึ่งรัฐควรสนับสนุนและให้ความสำคัญ เป็นสวัสดิการที่รัฐควรจัดให้มีให้เกิดความอิสระและ คล่องตัวไม่ถูกแทรกแซงจากรัฐ (ประชาชน) การมีกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าจะได้มี หน่วยงานหลักในการจัดสรรเงิน เพื่อจ่ายบำนาญ พื้นฐานถ้วนหน้าให้กับประชาชนที่มีสิทธิได้รับ (กระทรวงแรงงาน)	ไม่ควรเป็นนิติบุคคล แต่ควรอยู่ภายใต้การ ดำเนินงานของภาครัฐ คือกระทรวงการคลัง หลักเกณฑ์และคุณสมบัติ และกำหนดเงื่อนไขให้ชัดเจน (ประชาชน) พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็น กฎหมายหลักที่จัดสวัสดิการดูแลและให้ความช่วยเหลือ ค้ำครองแก่ผู้สูงอายุไว้ครอบคลุมทุกอย่างแล้ว มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติและกรมกิจการ ผู้สูงอายุเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ดำเนินงาน จึงไม่ จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการและหน่วยงานของรัฐขึ้น ใหม่ ซึ่งหากประสงค์ให้จ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นไปตาม เกณฑ์การจ่ายบำนาญแห่งชาติตามหลักการของร่าง พระราชบัญญัตินี้ สามารถแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ คณะกรรมการผู้สูงอายุ (กรมบัญชีกลาง)

ประเด็นที่ ๖. สมควรให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้ามีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ควรมีคณะกรรมการที่บริหารกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ที่กำหนดอย่างชัดเจนเป็นระบบ และให้ดำเนินงานได้อย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ(ประชาชน) การมีคณะกรรมการบริหารกองทุนจะทำให้เกิดการบริหารจัดการที่เกิดประสิทธิภาพ (กระทรวงแรงงาน)	การกำหนดให้มีคณะกรรมการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า และให้มีการจัดตั้งสำนักงานบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า (สบน) ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลัง ตลอดจนจัดตั้งกองทุนบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ตามร่างมาตรา ๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ เป็นการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดเล็กลง และเหมาะสมกับภารกิจเพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนกับหน่วยงานที่มีอยู่อย่างมากมาย อีกทั้ง อำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกับกองทุนผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ (สำนักงานประมาณ)

๕.๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า พ.ศ. มาตรา ๓๓ กรณีที่รัฐจ่ายบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าล่าช้า ไม่ครบถ้วน รัฐต้องจ่ายเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ร้อยละสิบห้าต่อปีจนกว่าจะครบนั้น เงินที่รัฐต้องนำไปจ่ายเป็นเงินบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าเป็นเงินงบประมาณของรัฐ หากเกิดกรณีที่รัฐจ่ายเงินล่าช้าหรือไม่ครบ อันเนื่องมาจากเหตุผลจำเป็นในการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐ ซึ่งรัฐไม่ควรต้องรับผิดชอบในการจ่ายดอกเบี้ยดังกล่าว

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๘ ได้บัญญัติให้บุคคลซึ่งอายุหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๗๑ บัญญัติไว้ว่าให้รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ยากไร้ และด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการมีหลักประกันทางรายได้เมื่อสูงอายุถือว่าเป็นสิทธิที่จำเป็น มีจำนวนที่เพียงพอ เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยรัฐต้องจัดให้มีบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ให้ประชาชนที่อายุหกสิบปีทุกคนได้สิทธิที่เสมอกัน ภายใต้หลักสวัสดิการเป็นสิทธิอันพึงมีของประชาชน มิใช่เป็นหน้าที่ของรัฐในการสงเคราะห์ ไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างอาชีพ

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๘ วรรคสอง “ให้บุคคลซึ่งอายุหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา ๗๑ วรรคสาม ให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ยากไร้ และด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีพื้นฐานถ้อยคำ พ.ศ. หากมีผลใช้บังคับจะทำให้เกิดบุคคลที่มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุหกสิบปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับบำนาญพื้นฐานแบบถ้อยคำเป็นเงินรายเดือน เพื่อเป็นหลักประกันรายได้ โดยมีอัตราการจ่ายเงินบำนาญไม่ต่ำกว่าสามพันบาทต่อเดือน เพื่อให้เพียงพอ และเหมาะสมต่อการดำรงชีพอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ไม่ให้เกิดความแตกต่างและเหลื่อมล้ำ

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

อาจทำให้เกิดงบประมาณผูกพันระยะยาวในอนาคต ส่งผลกระทบต่องบประมาณแผ่นดิน และซ้ำซ้อนในการจัดสรรงบประมาณในการจ่ายเงินแก่ผู้สูงอายุไม่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่กำหนดให้ภาครัฐมีขนาดเล็กและเหมาะสมตามภารกิจ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้การดำเนินงานเกิดการกลั่นกรองแผนและนโยบายอย่างรอบคอบและเกิดประสิทธิภาพจากหลายภาคส่วนให้ได้ผลลัพธ์ที่เกิดประโยชน์สูงสุด

๘. บทกำหนดโทษ

☐ ไม่มี

☒ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อคุ้มครองผู้ที่มีสิทธิรับบำนาญอย่างแท้จริงไม่ให้ถูกละเมิดจากผู้ไม่สุจริตแฉกอ้างรับเงินบำนาญ และเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดบทลงโทษควบคุมบุคคลให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ระเบียบ หรือประกาศ ของคณะกรรมการ

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร